

Onsdag 28 oktober 2015

2
SUNDSVALLS TIDNING

39 | Pärlor av Bob Dorough

Trumpetaren Mårten Lundgren har en diger meritlista. Tillsammans med en komptrio bjöd han publiken på musik av Bob Dorough på Måndagsjazzen.

FOTO: ULLA HÖRNELL

28 | Ponny-SM i helgen 38 | Folkmusikens utmaningar

Mårten Lundgren kvartett hyllade jazzikonen Bob Dorough när de spelade på Måndagsjazzen på E-street.

FOTO: ULLA HÖRNELL

Jazzikon hyllades

Begåvade trumpeta- ren, flygelhornisten och sångaren Mårten Lundgren har en dig- ger meritlista.

RECENSION Han har spelat i de mest skiftande samman- hang och gjort skivor till- sammans med Claes Jan- son, Tommy Körberg, Ulf Johansson Werre, Monica Zetterlund, Povel Ramel, Stockholm Jazz Orchestra, Jan Slottnäs Glenn Miller Orchestra och många fler. Karriären kan man säga bör- jades på allvar i Ronnie Gardiners Tivoliband på Gröna Lund för snart ett par de- cennier sedan. Nu tillhör

KONSERT

Mårten Lundgren Kvartett
The Music of Bob Dorough
Jazzklubben, E-street

han de etablerade musiker- na och när han inte spelar med egna kvartetten före- kommer ofta i vårt södra grannland Danmark där di- verse storband och andra konstellationer anlitar hans tjänster.

Mårten Lundgren omgiven av en förnämlig komptrio med Sven-Erik Svempa Lundeqvist piano, Helle Marstrand bas och Espen Laub von Lillienkjold trummor bjöd publiken på en sentimental journey med

musik av den snart 92-årige Bob Dorough som arbetat med bland andra Miles Davis och sångerskan Blossom Dearie. Många sångare, bland annat Mose Allison har influerats av Dorough. Fortfarande aktiv spelar han bebop- och cooljazz på sitt piano, sjunger, skriver låtar, arrangerar och skriver tex- ter åt andra, med mera. Han har textsatt bland annat Charlie Parkers klassiker Yardbird suite. Sin första skiva spelade han in 1963 och sin senaste 2014. Det har blivit en mängd kompo- sitioner under åren och den mest kända är Devil May Care som skrevs 1956 och spelades in av Miles Davis. Doroughs låtar har en av-

slappnad attityd med melo- diösa slingor och fyndiga texter.

Vi fick höra ett fång pärlor av Bob Dorough där Mårten och Helle bjöd på skön sång var för sig och i härliga duet- ter. Kvällen inleddes med hitlåten Devil May Care och därefter följde Walking on Wall Street, Oliver, Blame it on my youth och Bobs sam- arbete med Dave Frishberg blev I'm Hip, Without ryme or reson, But for now, Counting by five, But beautiful, Blue Christmas, There's never been a day och Coming Home Baby med flera.

Mårten Lundgren är en riktig swingtrumpetare och habil sångare med nära

släktskap till bortgångna kollegan Clark Terry (1920-2015). Han har glöd i tonen, energi och fantasi i formulering. Ibland upplevs den humoristiska improvisationskonsten som riskfylld och våghalsig men det är bara en chimär för Lundgren har fullständig kontroll på sina förehavanden.

Mellan låtarna bjöd Mårten på intressant historik om Dorough och hans musik. Hela sångskatten är full av klurigheter och humor vilket vi fick många prov på.

Samtliga i komptrio var nya positiva bekantskaper. Svempa Lundeqvist, ett nytt pianofynd, briljant ackompanjatör med läckra ack-

ord men också en kreativ solist med rörlighet och fanta- si i fraseringen. Att dans- karna kan ståta med fanta- stiska manliga basister är väl känt. Igår fick vi höra dans- ka basisten/sångerskan Hel- le Marstrand och med risk att få bannor av Fredrika Bremerförbundet spelade hon bas som en hel karl. Hon bjöd på svängigt komp och många melodiskt sång- bara solon. Lagg namnet på minnet. Trumslagaren von Lillienkjold var en effektiv time-keeper som med effek- tiv och bärande puls fick det att svänga perfekt. Med en rörlig vänsterhand pushade han på utan att dominera.

Hans-Erik Bergman

Klangen av ett väldigt svenskt sångarhav

RECENSION Det pågick i tio år och var kanske Sveriges största mas- sångsprojekt någonsin.

Varje år deltog tretusen kör- sångare. Kjell Lönnå reste runt i landet och förrepete- rade, och konserten hölls i Globen med symfoniorkes- ter, gästartister och tiotusen i publiken. Nu är 21 sånger, plockade från åren 1999 - 2008, samlade på cd.

Så många sångare ger för- stas inte samma möjlighet till finlir som en liten och väl- trimmad kör - det är som att

SKIVA

Tusentals röster i Globen
Det bästa från "Sånger för livet"
- Kjell Lönnå med tretusen kör- sångare
TALKCD 1124

ratta ett hundravagnars tåg- sätt i stället för en liten sport- bil. Men ofta följer massan oväntat bra och texten går att uppfatta. Arrangemangen är smakfulla och påhittiga, bara att lyssna till de intelligenta introderna är roligt.

Urvalet av sånger är genrebrett - ingen popfixering här, tack och lov. Här är den medeltida "Länge leve livet", en italiensk vals, H. C. Lundbye-melodi med Has- seåttage-text där sångarna får röra på munnarna, rock- ig gospel, gamla lärsångar, modern psalm. Hallelujako-

ren ur Messias väljer man in- te om man vill komma lind- rigt undan. Inte heller tribu- ten till Jon-Erik Öst, "Fiolen min" har glömts bort. Solis- terna varierar från Sunds- valls Kammarkörs Göran Ögren och Karin Lönnå till operasångaren Karl-Magnus Fredriksson och folksånger- skan Lena Willemark.

Och så är det klangen av så många röster, känslan av att lyftas av kraften i ett sångarhav - som i "Jag har hört om en stad ovan mol- nen", där hela mänsklighe- ten tycks vandra framåt mot

Kjell Lönnå repeterar med tretusenmannakören i Globen 2003.

FOTO: HÅKAN HUMLA/ST ARKIV

det förlovade landet. "Sång- er för livet" var den mäkti- gaste manifestation vi haft

av Sveriges näst största folkrörelse, körsången.

Susanne Holmlund